

ВІДПОВІДЬ ТОВАРИШАМ-КОЛГОСПНИКАМ

(Продовження з 2-ї сторони.)

ючі своїх сил, не забезпечуючи фронту резервами, не підтягуючи сил. Вся справа в тому, що головотяги не розуміють законів настану. Вся справа в тому, що партія їх розуміє й запроваджує в життя.

Друге — вони не розуміють класової природи настану. Галасують про настан, але настан на яку класу, в спілці з якою класом? Ми наступаємо на капіталістичні елементи села в спілці з середняком, бо тільки такий настан може дати нам перемогу. Але як бути, коли

в розпал захоплення окремих загонів партія настан починає сповзати з правильного шляху й повертається своїм лезом проти нашого спідника, проти середняка? Хіба нам потрібний усякий настан? Наступ, але наступ на певну класу. Аджі Дон-Кіхот також гадав, що він наступає на ворогів, атакуючи млини. Проте відомо, що він розбив собі лоба на цьому, пробачте на слові, наступі. Очевидно, лаври Дон-Кіхота не дають спати нашим "лівим" закрутникам.

ПРОТИ ПРАВОЇ НЕБЕЗПЕКИ Й "ЛІВИХ" ПЕРЕКРУЧУВАНЬ.

5. питання: "Яка в нас головна небезпека — права чи "ліві"?"

Відповідь: Головна небезпека в нас — права. Права небезпека була в нас і є головна небезпека. Чи не суперечить це лівій тезі постанови ЦК з 15 березня 1930 року про те, що помилки й переколювання "лівих" закрутників, є тепер головне гальмо колгоспного руху? Ні, не суперечить. Справа в тому, що помилки "лівих" закрутників у справі колгоспного руху є також помилки, що утворюють сприятливі обставини для підсилення й зміцнення правого ухилу партії. Чому? Тому, що всі ці помилки відбивають ліній партії в переколюваному вигляді. Вони полекшують справу дискредитації партії, отже вони полекшують боротьбу правих елементів проти проводу партії. Дискредитація партії й її проводу є той найбільш важливий грунт, що на ньому тільки й може розгорнутися боротьба правих ухильників проти партії. Цей грунт правим ухильникам дають "ліві" закрутники, їхні помилки та переколювання. Тим то, щоб успішно боротися з ухильниками, з правим опортунізмом, треба подолати помилки "лівих" опортуністів. "Ліві" закрутники є, об'єктивно, спідники правих ухильників.

Такий своєрідний зв'язок між "лівим" опортунізмом та правим ухилом. Цим зв'язком треба пояснити той факт, що деякі "ліві" частенько говорять про бльок із правими. Цим самим треба пояснити й те своєрідне явище, що одна частина, частина "ліваків", ще вчора провадивши "ура-настан" і намагалися колективізувати СРСР за якийсь 2—3 тижні, сьогодні стає пасивною, опускає руки й швидко віддає поле бою правим ухильникам, отже, веде ліній на справжній відступ (без дажок) перед глитайством. Особливою моменту, що ми його переживаємо, є те, що боротьба з помилками "лівих" закрутників становить умову й своєрідну форму успішної боротьби з правим опортунізмом.

6. питання: Як розвинути відливи певної частини селян із колгоспів?

Відповідь: Відливи певної частини селян означає, що за останній час народилося в нас деяке число несталых колгоспів, що їх очисують тепер від нестійких елементів. Це означає, що роздуть колгоспи знову, сталя здичавіти й мішуватимуть. Я гадаю, що це цілком нормальне явище. Деякі товариші від цього влаються в розпач, у паніку й наче

в корчах хапаються за роздуть відсотки. Інші згорають і пророкують — "провал колгоспного руху". І ті, і другі дуже помиляються. І ті, і другі стоять далеко від марксистського розуміння суті колгоспного руху.

Виходять із колгоспів насамперед так звані мертві душі. Це навіть не вихід, а вияв пороженості. Чи потрібні нам мертві душі? Звичайно, не потрібні. Я вважаю, що північно-кавказькі та українські роблять цілком правильно, коли вони розпускають колгоспи з мертвими душами й організують справжні, живі, справді сталі колгоспи. Від цього тільки виграє колгоспний рух. Виходять, подруге, елементи чужі, просто ворожі нашій справі. Зрозуміло, що швидше ми вилучимо такі елементи, якщо виходять з колгоспів.

Ленін говорить: "Радянська влада надає величезного значення комунам, артілям і всяким взагалі організаціям, скерованим до перетворення, поступового сприяння цьому перетворенню, дрібного індивідуального господарства на громадське товариство, або артілію". (Том XVI, стор. 391). Ленін говорить, що: "Радянська влада дала пряму перевагу комунам і товариствам, поставивши їх на перше місце". (Том XV, стор. 518). Що це означає? Це означає, що радянська влада даватиме колгоспам пільги й переваги перед індивідуальними господарствами. Це означає, що вона даватиме колгоспам пільги в розумінні надання землі і в розумінні постачання машин, тракторів, насіннєвого зерна тощо, і в розумінні полекшення оподаткування, і в розумінні надання кредитів.

Чому радянська влада надає пільги й переваги колгоспам? Тому, що колгосп є єдиний шлях визволення селян від злиднів, тому, що переважна допомога колгоспам є найдійсніша форма допомоги бідності й середнякам.

Цим днями радянська влада ухвалила звільнити від оподаткування на 2 р. всю успішну робочу худобу в колгоспах (коней, волів тощо), всіх корів, свиней, овець, птицю, що є, як у колективному володінні колгоспів, так і в індивідуальному володінні колгоспників. Радянська влада ухвалила крім того відстрочити до кінця року сплату заборгованості колгоспників по кредитах і зняти всі штрафи й судові стягання, накладені до першого квітня на селян, що увійшли до колгоспів. Вона ухвалила, кінчє-кінцем, обов'язково здійснити кредитування колгоспів цього року розміром 500 мільйонів карбованців. Ці пільги підуть на допомогу селянам-колгоспникам; ці пільги підуть на допомогу тим селянам-колгоспникам, що зуміли встояти перед відливом, що загартувалися в боротьбі з ворогами колгоспів, що відстояли колгоспи і вдержали в своїх руках великий прапор колгоспного руху; ці пільги підуть на допомогу тим

що їх надає колгоспам радянська влада. Помилки й переколювання колгоспів не дає для виходу. Помилки треба виправляти спільними силами залишаючись у колгоспі. Іх тим легше виправити, що радянська влада всіма силами боротиметься з ними. Ленін говорить, що: "Система дрібного господарства за товарового виробництва не в силах позбавити людину злиднів мас і їхнього пригнічення". (Том XVI, частина I, сторінка 49). Ленін говорить, що: "Дрібним господарствам із злиднів не випросяться". (Том XVI, стор. 378).

Ленін говорить, що: "Коли ми ситимемо по старому на дрібних господарствах, хоч і вільні громадяни на вільній землі, нам все одно загрожує неминуча загибель". (Том XVI, част. I, стор. 169). Ленін говорить, що: "Тільки за допомогою артілію, товариської праці можна вийти з глузого куту, а який загала нас імперіалістична війна". (Том XVI, стор. 370). "Треба перейти до спільної обробки у великих разкових господарствах, бо без цього вийти з тієї розрухи, з торг прямо такою одчайдушого становища, як якому перебуває Росія, не можна". (Том XVI, частина I, стор. 169).

Що все це означає? Це означає, що колгоспи є єдиний засіб, який дає селянам вихід із злиднів і темряви.

Ясно, що селяни роблять неправильно, виходячи з колгоспів.

Ленін говорить: "Радянська влада надає величезного значення комунам, артілям і всяким взагалі організаціям, скерованим до перетворення, поступового сприяння цьому перетворенню, дрібного індивідуального господарства на громадське товариство, або артілію". (Том XVI, стор. 391). Ленін говорить, що: "Радянська влада дала пряму перевагу комунам і товариствам, поставивши їх на перше місце". (Том XV, стор. 518). Що це означає? Це означає, що радянська влада даватиме колгоспам пільги й переваги перед індивідуальними господарствами. Це означає, що вона даватиме колгоспам пільги в розумінні надання землі і в розумінні постачання машин, тракторів, насіннєвого зерна тощо, і в розумінні полекшення оподаткування, і в розумінні надання кредитів.

Чому радянська влада надає пільги й переваги колгоспам? Тому, що колгосп є єдиний шлях визволення селян від злиднів, тому, що переважна допомога колгоспам є найдійсніша форма допомоги бідності й середнякам.

Цим днями радянська влада ухвалила звільнити від оподаткування на 2 р. всю успішну робочу худобу в колгоспах (коней, волів тощо), всіх корів, свиней, овець, птицю, що є, як у колективному володінні колгоспів, так і в індивідуальному володінні колгоспників. Радянська влада ухвалила крім того відстрочити до кінця року сплату заборгованості колгоспників по кредитах і зняти всі штрафи й судові стягання, накладені до першого квітня на селян, що увійшли до колгоспів. Вона ухвалила, кінчє-кінцем, обов'язково здійснити кредитування колгоспів цього року розміром 500 мільйонів карбованців. Ці пільги підуть на допомогу селянам-колгоспникам; ці пільги підуть на допомогу тим селянам-колгоспникам, що зуміли встояти перед відливом, що загартувалися в боротьбі з ворогами колгоспів, що відстояли колгоспи і вдержали в своїх руках великий прапор колгоспного руху; ці пільги підуть на допомогу тим

біднякам і середнякам-колгоспникам, що становлять тепер основне ядро наших колгоспів, що закріплять і оформлять наш колгоспний рух, що завоюють на бік соціалізму мільйони й мільйони селянства; ці пільги підуть на допомогу тим селянам-колгоспникам, що становлять тепер основні кадри колгоспів і що цілком варті того, щоб назвати їх героями колгоспного руху.

КОМУНИ ВИПРАВДАЛИ СВОЄ ІСНУВАННЯ.

8. Запитання: Як бути з комунами? Чи не слід розпустити їх?

Відповідь: Ні, не слід і нема для чого їх розпускати. Я кажу про справжні, а не паперові комуні. В зернових областях СРСР є ряд чудових комун, які заслуговують на те, щоб заохочувати й підтримувати їх. Я маю на увазі старі комуні, що пережили роки труднощів і загартувалися в боротьбі, цілком виправдавши своє існування. Шкода нових комун, нещодавно тільки утворених, то вони зможуть забезпечити

Артіль легша справа, її можна зрозуміти широкі селянські маси. Тому артіль є тепер найпоширеніша форма колгоспного руху. Тільки зміцнюючи та підсилюючи сільськогосподарські артілі, можна утворити грунт для масового руху селян до комун. Тому комуні, являючи вищу форму, може стати за головну ланку колгоспного, руху тільки в майбутньому.

9. питання: Як бути з глитайнею?

Відповідь: Досі мова йшла в нас про середняка. Середняк — це є спільник робітничої класи й політика в нас повинна бути з ним дружна. Інше діло глитай. Глитай це є ворог радянської влади. З ним у нас немає й не може бути миру. Наша політика щодо глитайні — це політика його ліквідації, як класу. Це, звісно, не означає, що ми можемо йти ліквідувати за одним разом. Але це означає, що ми провадитимемо справу так, щоб оточити його й ліквідувати.

Ось що говорить Ленін про глитай: "Глитай найгорстокіші, найбрутальніші, найдикіші експлуататори, що не раз відновляли в історії інших країн владу поміщиків, царів, панів і капіталістів. Глитай більше, ніж поміщиків і капіталістів. Але все ж таки глитай меншість в народі... Ці кровопийники нажилися на народних злиднях підчас війни. Вони зібрали тисячі й сотні тисяч грошей, підвищуючи ціни на хліб і інші продукти. Ці пауки товстіли коштом зруйнованих війною селян, коштом голодних робітників. Ці п'явки пили кров трудящих, багатіючи тим більше, чим більше голодували робітники в містах і фабриках. Ці вампіри підбирали й підбирають до себе в руки поміщицькі землі. Вони знову позакабалюють бідних селян". (Том XX, частина II, сторінка 257).

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ КОЛГОСПІВ.

10. питання: У чому полягає наступне практичне завдання колгоспів?

Відповідь: Наступне практичне завдання колгоспів полягає в боротьбі за сівбу, в боротьбі за найбільше поширення засівних площ, в боротьбі за правильну організацію сівби. До завдання сівби треба пристосувати тепер усі інші завдання колгоспів. До роботи для організації сівби треба пристосувати всі інші завдання колгоспів. Роботи для організації сівби треба підкорити тепер усі інші роботи в колгоспах. Це означає, що сталість колгоспів та їхнього неспартійного активу, здатність керівників колгоспів і їхнього більшовицького ядра перевірятимуть не на галасливих резолюціях та широким привітаннях, а на живому ділі справжньої організації сівби. Але щоб з често здійснити це практичне завдання, треба привернути увагу колгоспних робітників до господарчих питань колгоспного будівництва, до питань середколгоспного будівництва.

До останнього часу в центрі уваги колгоспних робітників стояла гонитва за високими числами колективізації, причому люди не хотіли бачити різниці між справжньою колективізацією та колективізацією паперовою. Тепер це захоплення числами треба відкинути геть! Тепер увагу робітників треба зосередити на закріпленні колгоспів, на організаційному оформленні колгоспів, на організації ділової роботи в колгоспах.

До останнього часу колгоспні робітники зосереджували увагу на організації великих колгоспних одиниць, на організації так званих велетнів, причому "велетні" часто оберталися на нескладні паперові комундатури, позбавлені господарського коріння на селі. Показова робота покривала роботу ділову. Тепер це захоплення показовою системою треба відкинути геть. Тепер увагу робітників треба зосередити на організаційно-господарській роботі колгоспників на селах. Коли ця робота покаже належні успіхи, "велетні" являться самі собою.

До останнього часу на те, щоб залучити середняків до рівної роботи в колгоспах, мало зважали. Тимчасом серед середняків є дуже добрі господарники, які на народних злиднях підчас війни зібрали тисячі й сотні тисяч грошей, підвищуючи ціни на хліб і інші продукти. Ці пауки товстіли коштом зруйнованих війною селян, коштом голодних робітників. Ці п'явки пили кров трудящих, багатіючи тим більше, чим більше голодували робітники в містах і фабриках. Ці вампіри підбирали й підбирають до себе в руки поміщицькі землі. Вони знову позакабалюють бідних селян". (Том XX, частина II, сторінка 257).

Ми терпіли цих кровопийників, пауків і вампірів, провадячи політику обмеження їхньої експлуататорських тенденцій. Терпіли, бо нічим було замінити глитайське господарство, глитайське виробництво. Тепер ми маємо можливість замінити з ливом їхнє господарство на господарство наших колгоспів і радоспів. Терпіти далі цих пауків і кровопийників ні для чого. Терпіти далі цих пауків і кровопийників, що підпалюють колгоспи, вбивають колгоспних діячів і намагаються зрідати шибку — означає йти проти інтересів робітників і селян.

Отже політику ліквідації глитайні, як класу, треба провести, нік поміщиків і капіталістів. Але все ж таки глитай меншість в народі... Ці кровопийники нажилися на народних злиднях підчас війни. Вони зібрали тисячі й сотні тисяч грошей, підвищуючи ціни на хліб і інші продукти. Ці пауки товстіли коштом зруйнованих війною селян, коштом голодних робітників. Ці п'явки пили кров трудящих, багатіючи тим більше, чим більше голодували робітники в містах і фабриках. Ці вампіри підбирали й підбирають до себе в руки поміщицькі землі. Вони знову позакабалюють бідних селян". (Том XX, частина II, сторінка 257).

До останнього часу не звертали уваги на роботу селянок. Минувлий період показав, що робота серед селянок є в нас найслабше місце нашої роботи. Тепер той огріх треба ліквідувати рішуче й безповоротно.

До останнього часу комуністи багатьох районів виходили з того, що вони можуть розв'язувати своїми власними силами всі завдання колгоспного будівництва. Виходячи з цього, вони не звертали достатньої уваги на те, щоб залучити справжньої організації сівби. Але щоб з често здійснити це практичне завдання, треба привернути увагу колгоспних робітників до господарчих питань колгоспного будівництва, до питань середколгоспного будівництва.

До останнього часу в центрі уваги колгоспних робітників стояла гонитва за високими числами колективізації, причому люди не хотіли бачити різниці між справжньою колективізацією та колективізацією паперовою. Тепер це захоплення числами треба відкинути геть! Тепер увагу робітників треба зосередити на закріпленні колгоспів, на організаційному оформленні колгоспів, на організації ділової роботи в колгоспах.

До останнього часу колгоспні робітники зосереджували увагу на організації великих колгоспних одиниць, на організації так званих велетнів, причому "велетні" часто оберталися на нескладні паперові комундатури, позбавлені господарського коріння на селі. Показова робота покривала роботу ділову. Тепер це захоплення показовою системою треба відкинути геть. Тепер увагу робітників треба зосередити на організаційно-господарській роботі колгоспників на селах. Коли ця робота покаже належні успіхи, "велетні" являться самі собою.

До останнього часу на те, щоб залучити середняків до рівної роботи в колгоспах, мало зважали. Тимчасом серед середняків є дуже добрі господарники, які на народних злиднях підчас війни зібрали тисячі й сотні тисяч грошей, підвищуючи ціни на хліб і інші продукти. Ці пауки товстіли коштом зруйнованих війною селян, коштом голодних робітників. Ці п'явки пили кров трудящих, багатіючи тим більше, чим більше голодували робітники в містах і фабриках. Ці вампіри підбирали й підбирають до себе в руки поміщицькі землі. Вони знову позакабалюють бідних селян". (Том XX, частина II, сторінка 257).

Основним завданням комуністичної партії, як авангарду в боротьбі, повинна бути допомога у справі визволення й освіти трудящих мас, щоб подолати старі звички, що лишилися нам у спадщину від старого ладу, звички власничькі, що наслідують товщу мас". Ленін.

І. Сталін.